

UFO

Göteborg

MÅNADSBLAD

3. 69

UFFO - GÖTEBORG

Redaktör
och ansvarig utgiv.
Jörgen Kjernell
Tel. 49 42 92

Postadr: Box 46017
400 35 Göteborg 46

Lok. Dr. Lib. gat. 14.

Föreningens oavslåtlige
strävan är att på ett
reellt sätt ge allmän-
heten kännedom om UFO.s
existens.

DET SVARTA SPÖKET

Önsknings och förhoppningar
contra verkligheten är tydligen
alltför bjärta färger att ställa
mot varandra.

Önskningarna lever vidare -
medan förhoppningarna grusas.
Den bistra verklighetens svarta
spöka har avskräckt så många i
livets skeden - alltför många
anser den reelle observatören.

Önskningarna om en framtida
gemenskap med den eller de man
har beslutat att kämpa tillsam-
mans med. En god tanke - men som
ofta förbytts i ängslig begrundan
inför vardagen.

Förhoppningarnas armé kan i-
bland förmås till det omöjliga
av ren ansvarskänsla - ett ans-
var som stegras inför allas oför-
måga att möta vardagen.

Förutsättningarna att överleva
beror på kraften i det som återstår
när förhoppningarna grusats.

Ansvar - oavsett om den är på-
tagen eller påtvungen, är en inne-
boende mänsklig reaktion. Reaktio-
nen mot att se en armé förminskas
ju närmare fronten man kommer. En
bild, där den bistra verkligheten
är fienden.

Förhoppningarna grusas - armén
förminskas - ansvaret fördelas lika
mellan det fåtal ansvarskännande som
inte låtit hoppet fara.

Jag har mött många av dem på min
väg. Likt en splittrad armé finns

vi där - spillrorna av de tappra som törs
möta verkligheten och som vill dela med sig
av segrarna på fältet.

Det svarat spöket - vardagen - verklig-
heten - ansvaret. Att rädas är att ge andra
ansvaret. Att svika är en enkel utväg. Se-
gern är ju ändå till för att delas - att de-
las av den splittrade armén.

UFO-Göteborg går vidare.

R. Rydebrandt

MÅNEN

Två parallella räfflor fotograferade från 45
km höjd. Räfflorna finns i närheten av Mare
Tranquillitatis och kratern Sabine som syns
i övre vänstra hörnet. Sabine har en diamet-
er av 25 km.

SE UPPÅT - HA TÅLAMOD

"Jag vågade inte anmäla"

Hur ofta har vi inte träffat på detta yttrande i livet ? Det kan röra sig om ett uppenbart brott mot gällande lagar - det kan gälla någonting som man i rädsla för repressalier inte vågar anmäla. Att dölja sanningen eller att bistå en förbrytare, kallas för medhjälp till brott. Är det medhjälp till brott, att inte anmäla flygande tefat - eller är dessa fenomen utanför lagen ? UFO-GÖTEBORG utmanar de "självutnämnda experterna" inför lagen om den mänskliga säkerheten.

++++ Av Rune Rydebrandt +++++

För ungefär ett år sedan ankom ett brev från en dam i Sollentuna, som i sin berättelse beskriver en händelse som inträffade redan år 1948. Hon var vid detta tillfälle närgånget uppvaktad av ett flygande fenomen, som efter beskrivningen tyder på vad vi kallar flygande tefat. I alla år hade hon sedan sökt någon eller några, inför vilka hon ville berätta sin historia.

Att anmäla saken för myndigheterna ville hon inte ens tänka sig - eftersom hon visste vad hon kunde komma att bli kallad. I tjugo år gick alltså en svensk medborgare omkring med en hemlighet som hon gärna ville dela med sig av - men vågade inte anmäla

Händelsen i Fristad för några månader sedan, där allt tyder på ett besök från yttre rymden, ger vid handen att personen i fråga föredrog neutral insyn i händelsen. Vid vår förfrågan om varför han inte anmälde saken till myndigheterna svarade han ungefär som damen i Sollentuna skrev. Hans uppfattning om riskerna för förlöjligande var undermedvetet känd därför att sådana fenomen inte passade in i bilden. Han vågade inte anmäla

"EXPERTERNA"

Experterna ja, - en samling okunniga personer, inhyta på ett ställe kallat FOA. En samling okunniga individer som gömmer sig bakom det de inte förstår.

Och ändå finns det inom våra egna led personer som har kvar en gammal invävd känsla av, att vad dessa herrar säger - är lag.

I själva verket vet man här inte ett skvatt om dessa fenomen. Hur kan någon komma på den befängda idén att dessa skulle kunna veta mera om flygande tefat än vad vi själva gör. Vad stöder de sig på i så fall ? Är det inte så, att känslan för auktoriteter lever kvar även hos dessa personer - trots vetskapen om att de själva vet precis lika mycket.

Vart har deras självkänsla tagit vägen ? Enskilt, eller i grupp, reagerar man mot sättet att handha problemet. Ställd emot ett enda fattigt yttrande från dessa små herrar får en del av dem att undermedvetet erkänna sin litenhet.

Inför lagen är vi alla lika säger vi. Inför det okända är vi också rätt lika, men med den skillnaden att den ene har en titel - skall vi säga laborator - det är tyvärr så att detta tycks räcka. Ställd emot fakta, skulle denne lille obetydliga man stå sig rätt slätt med sin titel. Det skulle inte hjälpa honom om han kallade sig professor flera gånger om inför något som är honom obekant.

Flygande tefat är en gång för alla en gåta - en gåta för alla - även en ynklig liten laborator.

Skall nu allmänheten ledas i denne ego centriske mans ledband. En inbillnings-sjuk nolla skall bestämma över vad folk skall våga anmäla eller ej. Demokrati - inte i det fallet. Här är det diktatur. Herrn i fråga är så fin i fråga om sin ställning, att han inte vill förnedra sig med att svara på uppriktiga frågor från allmänheten. Han passar på att yttra sig om sin "positiva" inställning till dessa fenomen - men då i den mest obetydliga blaska som finns. Inför den stora allmänheten gömmer han sig.

Så skall det någonsin gå upp för er alla hur onaturligt befängd denna historia är. Är det tid att mangrannt sabla ner denne tvehövdade titlësjuke förledare som inför lagen - om det gällt något annat än just de flygande tefaten - skulle ha blivit dömd för spridande av falska rykten.

Det är på gränsen till slaveri att behöva räddas för repressalier om man anser sig veta mer om UFO:s än vad FOA vet.

Låt oss utarbeta en plan på en hållbar strategi för att inför allmänheten klarlägga fenomenets natur. Varför inte vi likväl som Tage Eriksson ?

DET KAN INGEN TRO

men

Tro det om ni vill

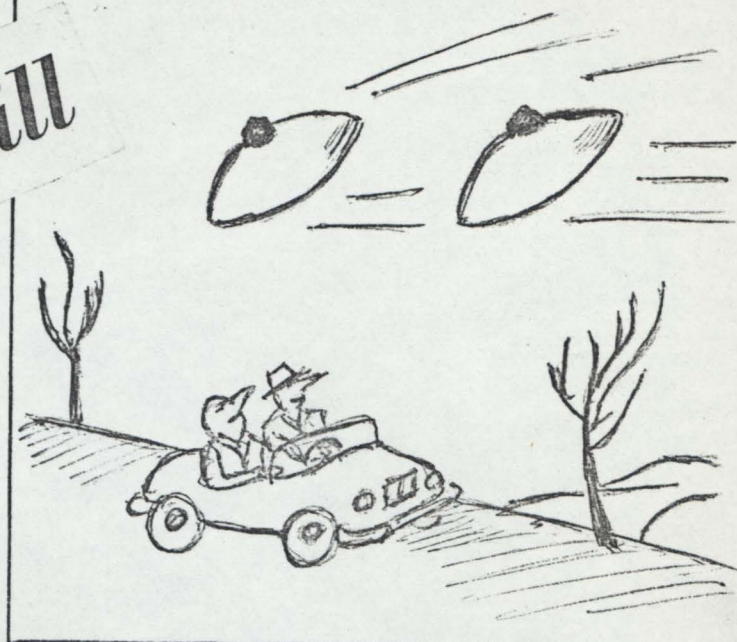
Han: "Ser Du alla stjärnorna däruppe ?

Hon: - Ja !

Han: Det är Vintergatan.

Hon: "Tänk så många de är"!

Han: "Ja - men ändå är det bara billyktorna man ser! !

— Dom där båda ser ut att komma från Venus ! —

+++++

+++++

Nu har jag stått här i tio minuter och försökt få den där mannen att prata, sa Venusianen, och pekade på ----- en staty av Karl XII.

+++++

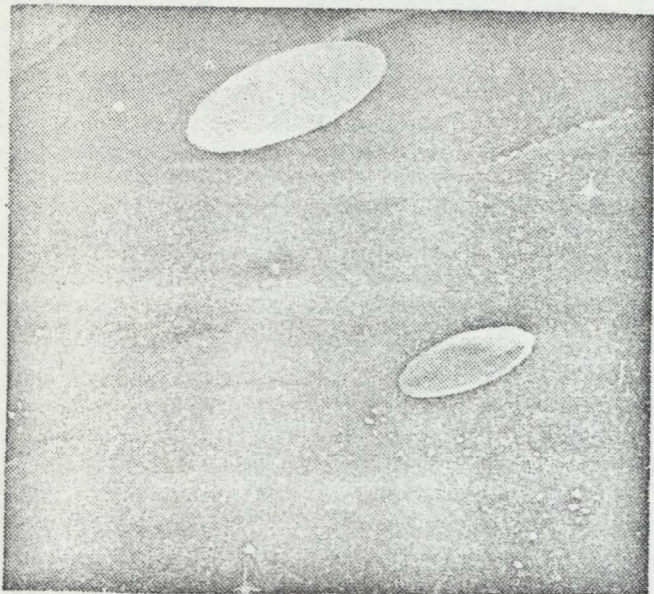
Du har irriterat mig hela dagen, sa kommunalarbetaren till snigeln

+++++

— Nää, Fido, ser du nu själv att det inte finns några lyktstolpar i den här delen av världen!

VEM ANROPADE ?

Vi skriver idag den 23 augusti 1939. Platsen är en undanskymd mindre flygplats i nordöstra Kanada.

Personalen, bestående av vakthavande officeren Tim Corbes, Radiotelegrafist Joseph Connolly samt Trafikledare Danny Leagler beräknade få tillbringa en tämligen fridfull kväll i trafikledartornet eftersom det hade regnat oupphörligt de sista dagarna vilket gjorde att flygplatsen lämpade sig mindre som mellanlandningsstation för de nordliga reguljära flyglinjerna.

Danny Leagler, nybliven fader till ett par tvillingar, blev i dessa sena kvällstimmar livligt hyllad av sina kamrater. Tim Corbes, garvad veteran från första världskriget, yttrade spefult: "Med tre fruntimmer i huset kommer Du inte att få mycket att säga till om !" Den allvarligt lagde Danny svarade nästan för sig själv: "Jag gjorde i alla fall så gott jag kunde !". Samtalet om denna senaste händelse på denna annars så händelsefattiga plats fortsatte att röra sig om mannens och kvinnans roll i samhället, då plötsligt en av dem, Joseph, blev lite mera allvarlig i sin uppsyn. Han hade under den muntra stämningen tyckts sig uppfatta något som kunde tyda på ett anrop.

Dat kanske kan inflikas, att denna bas endast vid ytterst svåra förhållande brukade användas som pejlstation för de yttre ödemarker som härskade strax norr om denna bas.

Joseph, som tycker att skämtet om man och kvinna är uttömt, höjer ljudstyrkan på sin mottagare. Återigen hör han något som tyder på anrop från någon. Hans tränade öra hör dock snart att den anropande inte följer regelmässigt för-

farande i sin signalering.

Den glättiga stämningen som varit rådande på stationen förbyttes i ett slag till bistert allvar. Joseph svarade nu på anropet och frågade vem som anropade dem och varifrån de kom.

Rösten därute i mörkret svarade upphetsat att man befann sig i nöd och att man inte kunde orientera sig. De övriga i trafikledartornet vidtog de nödvändiga åtgärder som krävs vid sådana nödsituationer. Man kontaktade närmaste station belägen cirka 50 mil söderut för att få hjälp med pejlsaändning. Joseph anropade på nytt den främmande och bad dem sända eller räkna för pejling. Rösten, som nu hade blivit något klarare verkade ha en brytning åt något asiatiskt språk, men var fullt förståelig.

De båda stationerna lät sina pejlramar snurra runt skalan till dess man hade fått rätta värden. Telefonkontakten med station Nr.2 stod öppen och därifrån fick man nu ett annat värde. Krysspejling går till på så sätt att man medelst de två erhållna värden man fått på ramen, lägger ut bäringarna över en karta. Just där de båda linjerna skär varandra, finns den anropande.

Hade läget tidigare varit en aning förvirrat, blev det inte mindre nu, då man fann att just dessa linjer skar varandra exakt över stationens ena landningsbana. Tim och Danny rusade ut i mörkret för att lyssna efter motorljud - men hörde inget. Planet, om det nu var ett sådant, som befann sig i nöd, fick ytterligare direktiv för att kunna landa. Man upplyste dem om att de befann sig just över basen. Rösten därute i mörkret hördes allt tydligare, men motorbuller gick inte att uppfatta. Joseph, som fått höra detta av sina båda kamrater frågade ut i etern om deras motorer var ur funktion. Rösten svarade att så var inte fallet men att man däremot förlorat en del andra instrument som var viktiga under en sådan här flygning.

Svaret förbryllade de tre männen på stationen, men man fortsatte med att ge uppgifter för att få ner planet. Efter ett par ögonblick hörs en upphetsad röst i mottagaren: "Hallå - Ni har ju dirigerat oss in över havet - här kan vi inte landa !" Havet, om man nu menade Stilla Havet som låg 100 mil västerut, kunde det inte vara tal om och dessutom kollade man än en gång pejlvärdet - planet befann sig rakt över startbanan, därom rådde inget tvivel.

Efter ytterligare en stund hörs ånyo rösten, som förskrämt omtalar att man nu

förlorade flyghöjd och inte längre såg någon möjlighet att klara den svåra belägenhet man befann sig i. "Vi går ner i havet - tack för den hjälp vi fick - farväl"! Detta var det sista man hörd av den nödställda.

De tre männen, förbryllade, omtumlade, upphetsade rusade ut i mörkret samtidigt som man lät alla extraljus över startbanan flöda. Alla ter vissta exakt var de skulle söka ty läget hade man noterat på sin egen karta därinne. Och framkomna till den aktuella platsen ser de inget annat än annat än en mindre vattenpöl i en liten fördjupning i startbanan. Här skulle det alltså vara, sade Joseph. Men ingenting fanns, endast den pinande snåla blåsten hördes. Man ropade åt alla håll men fick inget svar.

Vad hade skett? Vem var det som hade anropat dem? Och varför hördes inget motorbuller? Vilket hav menade rösten? Alltsammans står prydligt redogjort i liggaren på stationen. Än idag, många år efter är det fortfarande ett mysterium. Alla flygplatser, alla baser runt hela Kanada och även i USA kollades. Men ingen saknade något plan.

En spöhistoria säger Ni, men de tre männen på stationen tar på sin ed att vad som hände är sanning. Även den hjälpan stationen finns ju som bevis för att något skedde, men vad?

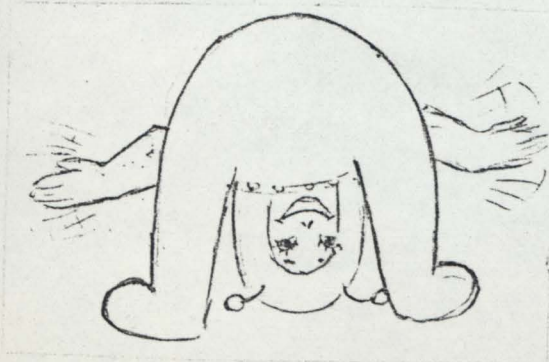
+++++

NLO istället för UFO

I en artikel i Allers Nr. 39/1968 säger Semitjov att ryssarna på allvar gått in för att lösa UFO-gåtan. Man kallar emellertid fenomenen för NLO. Om det kan vara av intresse kan jag omtala, att dessa bokstäver ordagrant betyder Njeopoznannyj Letajusjtij Objekt, så det så.

Man väntar sig att ryssarna för USA ska komma med en del sensationella avslöjanden i frågan. Märkligt nog ansåg man tidigare just i detta land att de som rapporterade att de sett en UFO var krigshetsare eller kapitalistiska lögnare.

+++++

Kometen Arend-Roland 5betecknad 1956h) fotograferad den 25 april 1957 vid Stockholms observatorium.

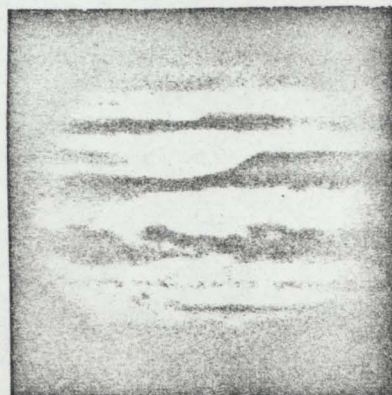
+++++

PLANETEN MARS

Här ser man tydligt en av polarkalotterna. Man anser att dessa består av ett mycket tunt lager rimfrost. Dessa avsmälter under sommarhalvåret.

+++++

PLANETEN JUPITER

Jätten i vårt planetsystem. Dess diameter är 138,000 km mot jordens 12,740. Atmosfären tros till stora delar bestå av ammoniak. De mörka fälten är moln.

+++++

FÖRENINGSNYTT

I slutet av januari fick föreningen en inbjudan att hålla föredrag inför studenterna här i staden. Tack vare tidigare plamläggning för sådana framträdanden fanns redan ett digert material att lägga fram.

Fredagen den 12 februari

Tillsammans med några delegater ur föreningen höll Rydebrandt det nyss nämnda föredraget i studenternas nya lokaler vid Kanaltorget 1. Redan från begynnelsen kunde ett stort intresse förmärkas bland åhörarna.

Föredraget var upplagt med tyngdpunkten lagd vid myndigheternas negativa inställning till problemet. Detta gick tydligen hem ty inte förrän klockan 0015 kunde föreningens medlemmar lämna lokalen.

I efterhand har vi fått veta att föredraget ansetts vara mycket intressant.

Fredagen den 21 februari

Till glädje för många har vi återupptagit våra lektioner i astronomi. Till en början är vi inriktade på att lära ut orienteringen på vår stjärnhimmel. Denna kväll gick vi igenom Stora Björn och Björnvaktaren.

Medlemmarna meddelades om styrelsens nya sammansättning som numera har följande utseende:

Ordförande: Rune Rydebrandt
V. ordf: Björn Högman
Sekreterare: Siv Högman
Kassör: Stig Jadermark
Revisor: Stig Nordling
Redaktör: Jörgen Kjernell
Bibliotek: Jarl Åberg

+++++

Under loppet av januari och februari har vi analyserat en glasmeteorit som också har befunnits bestå av rent glas. Denna hade upphittats i Syrhåla utanför Tylösand år 1929 där ögonvittnen berättar hur de sett ett eldklot slå ner och gräva en krater med 25 met. diam. och 2-3 meter djup.

För att lungna alla medlemmar vill redaktionen meddela att ifrågavarande glasbit icke kommer att utlämnas till någon utan förvaras i föreningens lokaler som ett kuriosum.

Fredagen den 7 mars

Efter diverse ändringar i inredningen i lokalen tycks vi fått en än mer trivsam atmosfär därnere. De närvarande tycktes trivas gott.

Lektionerna i astronomi fortfar som planerat och även ikväll gjorde vi en rundtur bland de cirkumpolära stjärnbilderna.

Brev som influerat från Italien och Tyskland diskuteras och som Siv med diverse kvinnlig strategi skall besvara.

En förseverlig mängd pressklipp har kommit till oss från våra kämpar Boris och Margareta i Sollentuna. Heders.

Vi hade även Glädjen att se UFO-igkttagerskan från Norge - Else med vidhängande make Sune bland de intresserade. Väl mött.

Fredagen den 21 mars

Som nya medlemmar kunde vi idag notera Else och Sune. Tyvärr blev besöksantalet ganska ringa ikväll på grund av skilda orsaker. Björn var sjuk bl.a.

Rydebrandt höll föredrag om Bermudastriangeln på begäran.

Kort genomgång i astronomi hölls även.

Vi glädde oss sedan väldeliga över det stora antal foton på UFO som vi helt gratis fått från vår gode vän Sven Magnusson på Sökaren.

Finn Nielsen är inte glad över den stora tystnaden i Danmark. Han skriver att det inte står någonting alls numera i pressen. Men vi får väl alla hoppas att det blir bättre nu då vi börjar skymta våren så smått.

+++++

Vi tackar alla för de bidrag i form av pressklipp och andra insatser som kommit förening till del under dessa årets första månader.

Jarl Åberg är lite förb-d på medlemmar som slarvar med återlämnandet av lånade böcker. Får vi alltså be om en skärpning.

Jörgen har med bistånd av en god vän lyckats med att äntligen få medlemsbladet igång igen.

Jadermark hälsar och säger att det fortfarande inte är förbjudet att betala medlemsavgiften för 1969.

På återseende